

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

6TE ÅRG.

DEN 6 AUGUSTI 1905.

N° 45

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: Arvid Lindman. — Kejsar Wilhelms besök i Sverige. — Svenska mosskulturföreningen. — Ett sport-jubileum. — En sommartur bland snöregioner. — "Från det unga Helsingfors" af Sven-Finn. — Brokigt utomlandsnytt. — Svensk midsommarfest i Amerika. — En skolbarnens skyttefest. — Västra Sveriges skogsvårdsförbund. — Veckans porträttgalleri. — Ett åldrigt tempel.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1905.

Foto. Norman, Stockholm.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Sjöbergare Stilm—Gbg

ARVID LINDMAN.

ARVID LINDMAN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

När detta skrives, är den nya svenska ministären, den, som efter allt att döma skall på sin lott få uppgörelsen med Norge, under bildande. Ryktena om hvilka personer skulle erhålla plats vid konungens rådsbord ha varit många och rätt skiftande. De ha varit ganska bestämda i det afseendet, att generaldirektören för telegrafverket, Arvid Lindman, skulle inträda i den nya ministären som sjö- eller kanske snarare finansminister. Huru som helst, antingen dessa rykten besanna sig eller icke, återgifver H. 8 D. nu med all rätt den framstående mannen å sin första sida.

Salomon Arvid Sokrates Lindman har haft en i flere afseenden lysande karriär. Född vid Österby bruk i Uppland den 19 september 1862, inträdde han, efter att 1873—75 ha studerat vid Hudiksvalls högre allmänna läroverk, i k. sjökrigsskolan, hvarifrån han 1882 utexaminerades som underlöjtnant vid flottan. Han avancerade till löjtnant 1887, hvarpå den unge mannen 1889 tog afsked på tre år för att tillträda en anställning vid Iggesunds bruk.

Då L. 1892 antogs till verkställande direktör för Iggesundsverken, lämnade han på allvar sin tjänst vid flottan, i det han dock kvarstår i dess reserv; han utnämndes äfven vid afskedet till kapten. Som chef vid Iggesund kvarstod L. till år 1900, och det är allmänt bekant, huru väl den lika energiske som kloke och praktiske mannen skötte sin befattning, och i hvilket blomstrande skick han bringade Iggesundsverken.

År 1900 erbjöds åt L. platsen som verkställande direktör för Luossavaara-Kirunnavara aktiebolag på 10 år, men L. antog denna post blott på ett år och kvarstannade något däröfver. Han återtog sedan sin gamla befattning vid Iggesund och behöll denna, tills bruket 1903 såldes till Hudiksvalls trävaruaktiebolag, då L. som verkställande direktör inträdde i Strömsbacka bruks aktiebolag.

I okt. 1904 utnämndes den skicklige administra-

tören, fri från all slentrian, iderik och tillmötesgående, till generaldirektör för telegrafverket efter hr. Sahlin, som öfverflyttades till chefsposten för statens järnvägar.

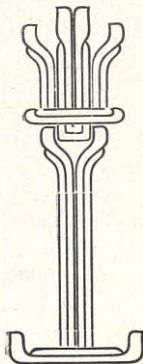
L. har för öfrigt beklädt en mängd offentliga och enskilda uppdrag. Sålunda invaldes han 1892 i Gäfleborgs läns landsting och blef snart en af tingets mästarinflytelserike män. 1898 blef han ledamot af Gäfleborgs läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott. Han har vidare varit ledamot af norra Helsinglands lasarettsdirektion, styrelseledamot i Trävaru- och exportföreningen i Stockholm och i Föreningen för skogsvård i Norrland, suppleant i Järnkotoret, ledamot i Norrlandskommittén, sekreterare i Ostkustbanekommittén, ledamot af Njutångers sockens skolråd, o. s. v.

Som sekreterare i Ostkustbanekommittén nedlade L. ett synnerligen vägende arbete. Det var i främsta rummet hans öfvertygande uppträdande, som gjorde, att Gäfleborgs läns landsting anslag 300,000 kr. för Ostkustbanebolaget, och han har fört företaget allt vidare framåt.

Klart är att L. förr eller senare skulle göra sitt inträde i riksdagen. År 1903 föll han visserligen igenom, i det att Gäfleborgs landsting då valde Olof Jansson i Hof till representant i Första kammaren med 26 röster, medan L. erhöi 25 — samtidigt fick L. många röster af Västernorrlands läns landsting — men 1904 valdes han af Gäfleborgs läns landsting, efter öfverste Brehmer, och korades då med icke mindre än 48 röster.

I särskilda utskottet, tillsatt af årets urtima riksdag, har L. varit suppleant.

Det påstås, — och det torde äfven förhålla sig så — att L., ifall han så velat, för några år sedan kunnat bli finansminister. Allt bär vittne om det värde, man i allmänhet sätter på honom, och en hvar, som kommit i beröring med L., vet, huru skarpt han ser och huru raskt han handlar.

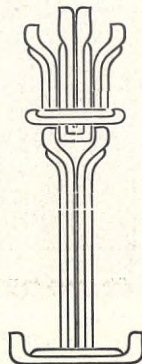

I HVAR 8 DAGS PRISTÄFLAN FÖR UTMÄRKTA SVENSKA ORIGINALROMANER är prisbeloppet

Kr. 6,000 (Sextusen)

det största som någonsin utfästs i liknande täflan. Alla våra skriftställare inbjudas att delta. Täflingstiden utgår den 15 aug. 1905. Närmare bestämmelser återfinnas i H. 8 D. för den 25 dec. 1904.

Vi fästa emellertid särskild uppmärksamhet vid det oeftergifliga villkoret, att till H. 8. D:s täflan inlämnadt arbete icke får ha förut varit annorstädes erbjudet eller till annan täflan insändt. Uttrycklig försäkran härom skall åtfölja namnsedeln.

KEJSAR WILHELMS BESÖK I SVERIGE.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfverparre.

KEJSAREN LANDTIGER I VISBY.

Efter Norrlandsfärden och sammanträffandet med Tsaren i Finska skärgården, ett möte som ju lifligt kommenterats, har Kejsaren i dagarne besökt Visby

och där med största intresse besett alla den gamla minnesrika stadens klenoder från svunna tider.

Efter fotografi.

KONUNG OSCAR OCH KEJSAR WILHELM SAMMANTRÄFFA Å »HOHENZOLLERN» I GEFLE.

HVAR 8 DAGS fotograf & Skån.

Kliché: Bengt Silfverparre.

GUSTAF II ADOLF-STATYN I STOCKHOLM: Såsom ett minne af stoden sådan den hittills tett sig, återgifva vi en bild nu innan det förestående restaurerings- och omändringsarbetet vidtagit.

SVENSKA MOSSKULTURFÖRENINGEN

Foto. Holm. Jönköping

HAVE ÅRSMÖTE I JÖNKÖPING DEN 26—27 JULI, bevistad af ett flertal af landets mäst framstående män inom landbrukets område.

Kliché: Bengt Silfversparre

ETT SPORT-JUBILEUM.

Stockholms roddförening firade den 30 juli sitt 25-årsjubileum med en kapprodd på Kyrkviken vid Lidingön. Banan var dock alltför mycket utsatt för vinden, vågorna gingo höga, så att rodden icke blef så vacker, som den eljest kunde vara.

Dagen blef Vaxholms roddförenings, som vann i alla täflingar hvori den deltog, utom en. I denna täfling, den andra i ordningen, för gigger, vann nämligen Hammarby roddförening.

Den förnämsta täflingen gällde Löwenadlerska pokalen, där Vaxholmarne blefvo segrare med en tid 5 m. 30²/₅ s. Göteborgs roddklubb blef n:o 2 med 5, 43⁴/₅ och Stockholmarne n:o 3 med 5, 46¹/₅. Därpå

HVAR 8 DAGS fotograf i Sthlm.

Kliché: Bengt Silfversparre.

FRÅN JUBILEIKAPPRODDEN I STOCKHOLM: Ett lag ur den segrande Vaxholmsföreningen.

kommo Göteborgs roddförening och Jönköping. Malmö roddklubb måste på grund af ett missöde utgå.

I programmets sista täfling, om det af finnar uppsatta priset, blef Göteborgs roddklubb likaledes n:o 2.

Prisutdelningen förrättades af ordföranden i Stockholms roddförening, grefve Clarence von Rosen.

HVAR 8 DAGS fotograf i Sthlm.

FRÅN JUBILEIKAPPRODDEN I STOCKHOLM: Start.

Kliché: Bengt Silfversparre

EN SOMMARTUR BLAND SNÖREGIONER.

En liten illustrerad skildring för H. 8 D. af med. d:r C. G. ÅHMAN.

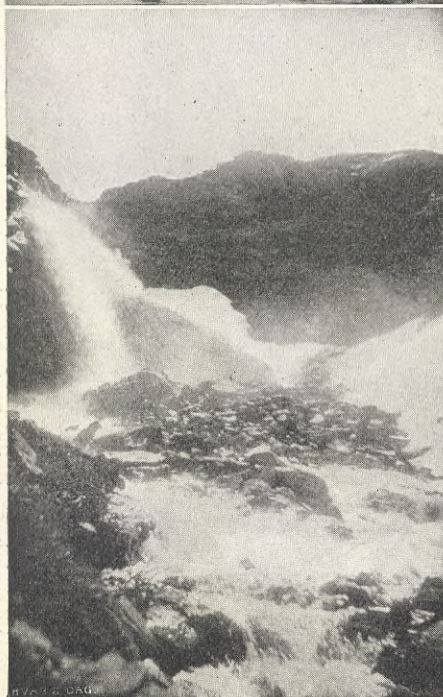
"Wenn Jemand eine Reise thut, so kann er was erzählen" säger det tyska ordstäfvet. I detta amatör-fotografiens tidehvarf, då hvarje turist medför sin kamera, torde dock lyckade fotografier vara mycket mera upplysande än långa resebeskrifningar. Jag och min hustru ställde under förra hälften af sistlidne juni månad våra steg genom västra Jämtlands fjällbygder och hunno därunder göra åtskilliga fjällvandringar. Resans glanspunkt var emellertid en färd via Enafors till Sylfjäl-len, hvilken färd företogs dels på ridhäst dels på släde, märk väl, på släde under midsommartid öfver snöfält, som togo dagsresor att passera.

"Svenska turistförening-

ENAFORSEN.
ENAELF MED SNASAHÖGEN
I BAKGRUNDEN.

gen" har emellertid underlättat denna färd genom att vid Sylfjälens fot anlägga en turisthydda med proviantdepot, m. m. I denna tillbragte vi tre nätter och därifrån företogs till fots den egentliga fjällbestigningen. Under slika färder

SILVERFORSEN PÅ SNASAFJÄLLET.

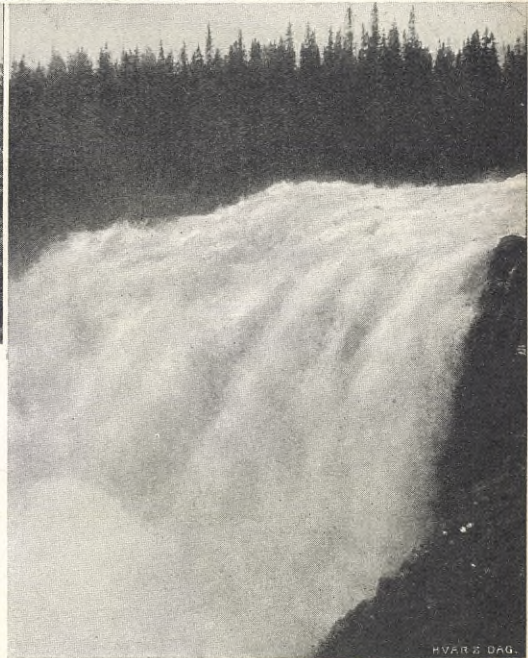

FJÄLLPANORAMA FRÅN SYLTOPPARNE.

STORBOFALET.

få nätterna ofta tagas till hjälp hvilket dock har föga att betyda, ty natt och dag är det nu i dessa trakter ej stor skillnad på. Jag kunde till och med vid midnattstid med framgång taga ett ögonblicksfotografi. De jämtländska fjällområdena äro tämligen lätt tillgängliga. Från mellersta Sverige kan man pr järnväg på något öiver ett dygn komma midt in i fjällregionerna. Här är icke platsen, ej heller tillåter utrymmet, att gifva utförliga skildringar af de storartade intryck man erfar under vistelsen bland höjdernas hög-

HVAR 8 DAG.

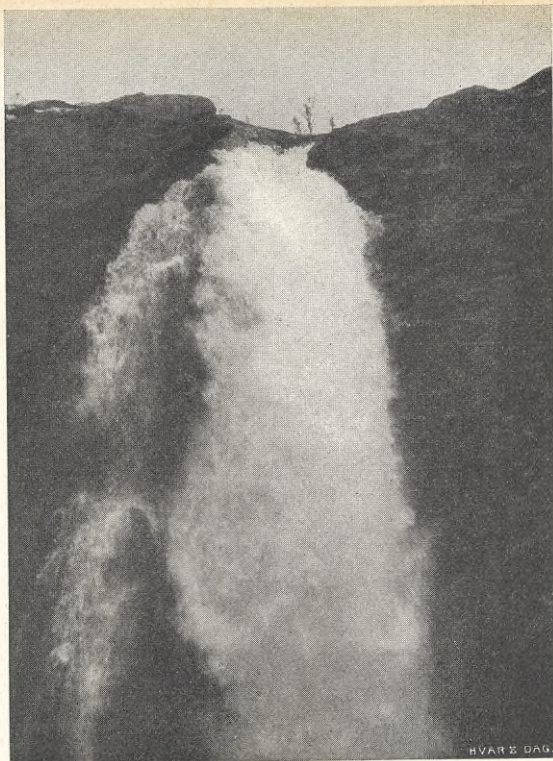
STORSYLEN. — HANDÖLSFALLETS HUFVUDSTUP.

Amatörfoto. C. G. Åhman, Gbg.

LILLSYLEN. — TÄNNFORSEN.

tidliga stillhet. En känsla af oändligt lugn ro och stilla beundran af de, nu i solljuset glittrande klara, fjällscenerierna bemäktigade sig våra sinnen vid anblicken af dessa jättelika naturfenomen, hvilken känsla dock stundom slog öfver i en beklämmande förnimmelse af egen litenhet och vanmakt. Under inflytelsen häraf ter sig då ett fjällandskap sällsamt ödsligt och skräckinjagande.

För att nu återgå till de rena naturfenomenen så är det det ju själfklart att dessa ofantliga snötäckta vidder, då snön under sommaren delvis smälter, skola ge upphof till tusentals bärgbäckar som stundom kasta sig ned utför fjällbranterna, bildande granna kaskader, stundom åter flyta sin väg fram under famnshöga hvalf af hoppackad snö men så småningom förena sig till större åar som vi under besvärliga vandringar vid såväl dit- som återfärden fingo göra bekantskap med. Sylfjällens tusentals bärgbäckar bilda sålunda Enaälven liksom Helagsfjällets bilda Handölsälven, hvilka till sist förena sig till Indalsälven som dock under sitt lopp till Storsjön bär flera namn och på denna sin väg upptager bifloder från hela Jämtlands fjällområden. Att dessa rika vattendrag i den lutande bärgiga terrängen skola bilda en otalig massa forsar och vattenfall är ju tydligt. Handölsfallen, Tännforsen och Storbofallet bilda härpå praktfulla exempel som med framgång kunna täfla med de mera kända Trollhättefallen, men som hvart och ett för sig kunna sägas i vissa afseenden öfverträffa dessa. Emellertid, härom är ej att tvista; till läsaren har jag blott ett ord att säga: res nu snart dit upp och bese själf såväl vattenfall som snöfjäll. Mödan att bestiga de senare är ju ej så oöfvervinnelig då såsom af ofvanstående framgår det lyckats äfven för en dam att under försommaren bestiga Sylfjällen. För öfrigt finns det ju många mindre fjäll, såsom Åreskutan m. fl. att välja på.

Efter fotografi

Källa: Bengt Östfver, 1900.

BRUDSLÖJAN VID STORLIEN.

FRÅN DET UNGA HELSINGFORS.

För HVAR 8 DAG af SVEN-FINN.

Det var vid tretiden på morgonen. De gula jalsuerna voro fördragna sedan kvällen förut och dämpade än mer marsmorgonens svaga ljus. Öfverallt i rummet lågo kläder och toilett saker, det hela erbjöd en mycket slarfvig anblick för den unga flickan, som tyst öppnade dörren och på få steg in. Kappan skastades i ett hörn, så skyndade hon till fönstret, öppnade det, och i det hon böjde sig långt fram, nickade hon flera gånger åt sin kavaljer, som stod där nere och kastade svärmande blickar ditupp. Med ett hastigt ryck stängde hon fönstret, hon frös om de bara armarna och halsen och så längtade hon att få berätta för systemen om balen och allt hvad hon upplefvat. Hon gick fram till alkoven, där de båda hvita bäddarna stodo och till systemen, som med vidöppna förebrående ögon såg på henne.

— Men kära Lisa-flickan, huru kunde du bete dig så i kväll? Jag kände ej alls igen dig. Du kokettade ju så otäckt för Vidman! Aldrig trodde jag du skulle bry dig om honom, du har ju alltid så föraktfullt talat om hur begifven han är på kurtis.

Ett klingande skrätt afbröt "predikan". Smidig som en liten kattunge kröp Lisa upp i systemens säng, och slog sina armar om den äldres hals.

— Älskade lilla Elsa-mor förstår du ej att det är skämt, bara skämt och ingenting annat. Han har aldrig sett åt mig ens förut, men han måste visst ha tyckt jag var söt i min skära klädning. När vi hade dansat fransösen, förde han mig till en förtjusande liten berså, hämtade glace åt mig och började säga

artigheter. Det var rysligt svårt i början, för jag har ju aldrig gjort det förr; men sedan, vet du, tyckte jag inte alls det var så dumt. Och så kysste han mig — på armen bara — och sade att så hvita, vackra armar hade ingen annan, och så bad han att få en konvalje af mig och sade att jag var just så ren och fin — Lisa-lill tystnade helt anfädd. De bruna ögonen lyste och de ostyriga lockarna föllo ned öfver glödande kinder.

— Och sådan fadd konversation kunde roa mitt Lisa-barn?

— Ja, vet du, egentligen tyckte jag nog det var rysligt platt, alltsammans, och så vet jag ju att han sagt detsamma många gånger förut åt andra. Du förstår väl, att det var skämt från bädans sida, bara skämt, och i morgon är jag den förståndiga Lisa igen. Nej, nu måste jag allt skynda mig att krypa till kojs om jag skall orka upp och till "labben" i morgon.

Raskt klädde "Lisa-barnet" af sig stäten.

— Kom ändå ihåg, Lisa, att du är ordentlig i morgon på "labben". Du har ju just Vidman till assistent!

— Ja, ja, du kan vara lugn, kom det så säkert från Lisa Lill, där hon stod framför spegeln och kammade ut sitt långa hår. Hon lyfte upp armarna, såg på dem i spegeln, log, och förde den ena smekande mot kind och mun.

*

(Forts. å sid. 720).

BROKIGT UTOMLANDSNYTT.

Efter porträtt.

Kitché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Stilm—Gbg.

I. BELGIENS 75-ÅRS JUBILEUM. Konungen (X) hyllas vid slottet Laeken.

I.

Den 16 juli började de omfattande festligheter i Bruxelles hvilka under en veckas tid skola erinra Belgien om de stora händelserna 1830.

II.

Hertig Karl Eduard af Sachsen-Koburg-Gotha blef den 19 juli myndig och öfvertog då regeringen öfver sina länder. Hertigen är kusin till prinsessan Margaret, då hans 1884 aflidne fader, hertigen af Albany, var broder till hertigen af Connaught.

Efter porträtt.

Kitché: Bengt Sjöversparre.

II. HERTIG KARL EDUARD AF SACHSEN-KOBURG-GOTHA. Tillträdde regeringen den 19 juli.

III.

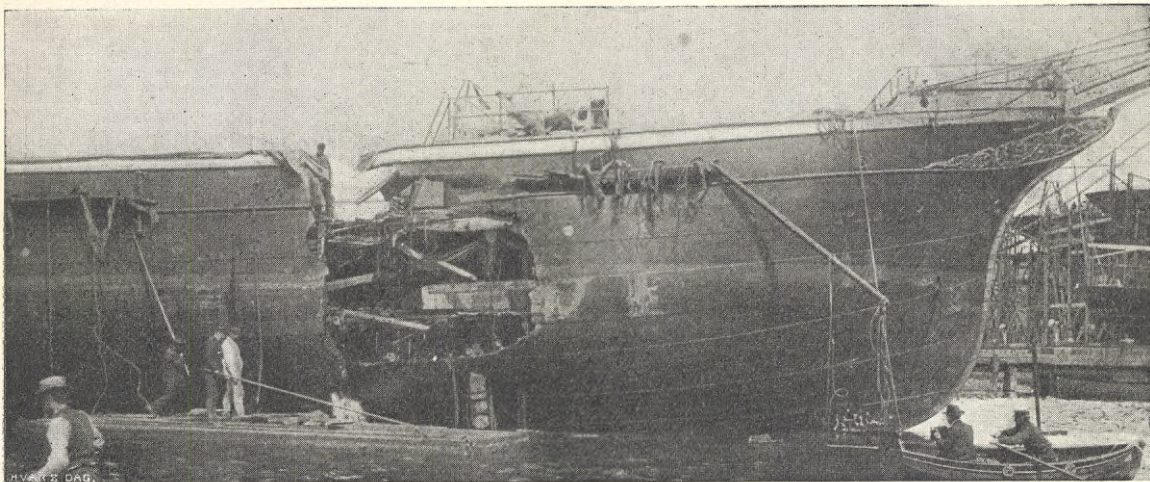
Den 23 juli afled i Paris den berömda franske målaren Jean Jaques Henner vid 76 års ålder. H. är mest känd genom sina dameporträtt och genom sina mästertliga framställningar af det nakna. Han har äfven målat flere bekanta bibliska taflor.

Efter fotograf.

Kitché: Bengt Sjöversparre.

III. J. J. HENNER, den nyligen aflidne store franske målaren.

Efter fotografi.

Bild: Kem. A.-B. Bengt Sjöresparre sista—vög.

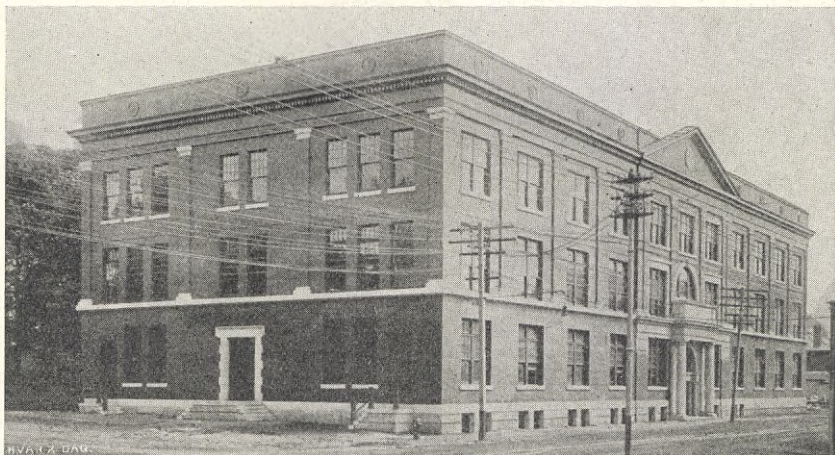
IV. VRAKET AF DET FÖROLYCKADE DANSKA SKOLSKEPPET »GEORG STAGE».

IV.

Vraket af "Georg Stage", det för kort tid sedan förolyckade danska skolskeppet hvarå 22 elever omkommo, har nu bärgats. Skadan å fartyget synes trots sin beskaffenhet icke vara så svår man antagit, utan kommer det att kunna repareras.

V.

Som ett apropos för dagen visa vi en bild af den byggnad hvarest de Rysk-Japanska fredsunderhandlingarna skola föras.

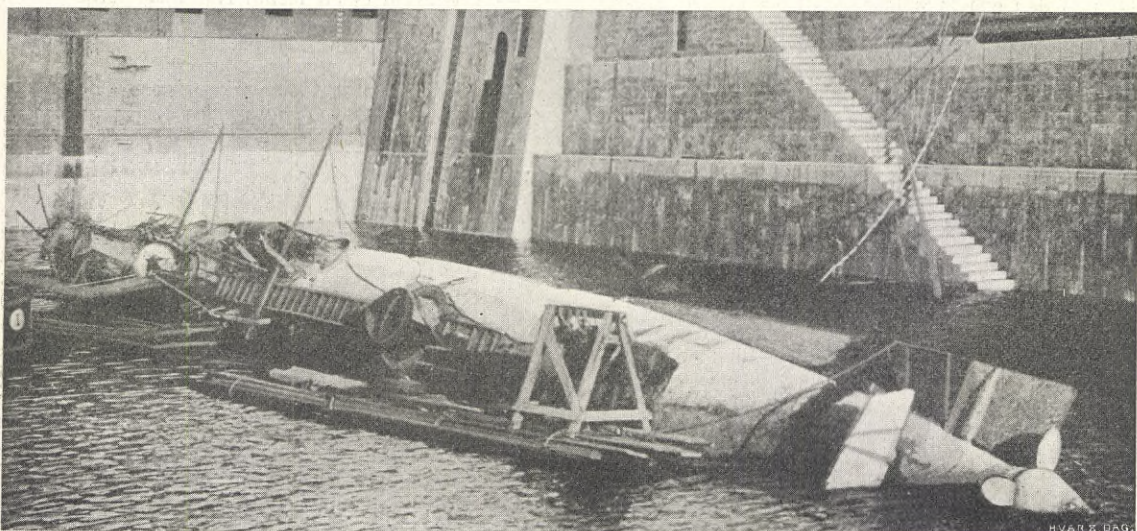
Efter fotografi.

Bild: Bengt Sjöresparre.

V. HVAREST DE RYSK-JAPANSKA FREDUNDERHANDLINGARNE SKOLA ÄGA RUM I PORTSMOUTH, (New Hampshire, Amerika).

VI.

Efter sex dagars oafbrutet arbete lyckades det upp-

Efter fotografi.

Bild: Kem. A.-B. Bengt Sjöresparre Stum—Ödg

VI. DEN SJUNKNA UNDERVATTENSBÅTEN »FARFADET» UPPTAGEN OCH FÖRD I DOCKA.

taga den sjunkna franska undervattensbåten "Farfadet". Den 6 juli gick den till boten därvid 12 personer fingo sätta lifvet till. Detta dock först efter ohyggliga lidanden, ty besättningen lefde flera dagar efter olyckan och kunde gifva sig tillkänna för dykare. Men då försöken att höja båten misslyckades voro de inestängda människorna räddningslöst förlorade. Vår fotografi är tagen i en af dockorna i arsenalen i Sidi-Abdullah vid Biserteraviken dit det slutligen lyckades intaga båten och bortföra de omkomna.

Efter fotograf.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

VII. SPOLNING AF GATOR I TURIN MEDELST MOTOR-VATTENVAGN.

I Turin har införts motorvattenvagn för spolning af gatorna. Den nya vagnen synes arbeta till alla

vederbörandes stora belåtenhet. Vi visa bilden då den kanske kan ha sitt intresse för vandrare å våra nordligare men ofta knappast svalare gator.

(Forts. fr. sid. 717).

I Alexanders-universitetets kemiska laboratorium — eller på studentspråket rätt och slätt "labben" — hördes ett surr som från en bikupa. Vid ett bord i den kvalitativa afdelningens sal stod, insvept i de grå "labbmolnen" den lilla baldrottningen från igår, Lisa Ahrenberg, och vid hennes sida assistenten, magister Lauri Vidman. Båda voro djupt intresserade af Lisas kemiska analys, och med rynkade ögonbryn betraktade den unga flickan reagens-glaset i sin hand. Men plötsligt ljusnade minen, hon slog upp sitt häfte och skref upp den ena formeln efter den andra. Vidman tittade öfver hennes axel i häftet och bekräftade med en nick formlernas riktighet.

— Så där, fröken, nu kan ni unna er litet hvila. Kom nu ner och drick kaffe.

— Med en tragisk min betraktande sina händer som det iskalla vattnet från kranen öfverspolade utan att ta bort den mängd fläckar syrorna satt på det fina skinnet, tog Lisa af sig det stora "labbförklädet", som skyddade hela hennes lilla person. Detta var en ovanlig toilett för att gå ner i kafferummet; men hon visste att förklädet missklädde henne, och för en sjuttonårig mö är det ej så alldeles likgiltigt, t. o. m. om hon råkar vara välbeställd finsk student. Så följdes de åt nedför trappan som glada kamrater och gingo in i damernas kafferum, som för tillfället var tomt.

Då han öppnade dörren för henne, möttes deras blickar, och något i hans ögon gjorde att kamratligheten försvann. Hon skratfada till litet och sade skämtsamt:

— Vet ni ej magister Vidman, att det här är damernas paradiset, och att ni egentligen borde inta den

olycklige perins plats, d. v. s. i herrarnas kafferum här midt emot.

— Men ni utestänger mig nog ej från ert paradiset fröken Ahrenberg, svarade Vidman. Han beställde så kaffet, som lät vänta på sig — det var ej kaffetimme ännu.

Tystnaden blef tryckande för Lisa som satt med nedslagna ögon och dock kände hans blick. Så började de prata om balen, om den och den af deras gemensamma bekanta.

— Tyckte ni ej att Helmi Niska var förtjusande i går, frågade Lisa. Hon visste, att Helmi Niska var Vidmans sista flamma och gaf noga akt på hvad verkan hennes ord kunde ha.

— Jo, hon var mycket vacker, svarade Vidman, jag har alltid beundrat mörka skönheter. Blondinerna förstår jag mig ej på, de se nästan alla högragna och kalla ut. Nej, varma, lefvande mörka flickor! — som ni, fröken Lisa — Lisa-lill — —!

Ändtligen kom då kaffet. Så började Vidman i glad uppsluppen ton tala om sig själf om hur man "gick åt" honom för hans många flammor och alla galenskaper han för deras skull gjort sig skyldig till.

— Kärleken är i alla fall, slutade han, den röda tråden i ens lif och

"har jag af naturen fått en fjärlingssjäl, är väl det mitt fel?"

*

Stackars Lisa-lill! Hon var som så många annan lagd för "den förtjusande ynglingens" — som Vidman af sina kamrater spefullt kallades — fötter.

För ingen i världen skulle hon ha velat erkänt det, utom för Elsa-mor, som visste allt. Förgäfvos sökte Elsa intala system stolthet, Lisa kunde ej dölja sina känslor då hon var i Vidmans sällskap. Nu stängdes aldrig mera "paradisets dörr" för perin, tvärtom lämnades den inbjudande öppen, då Lisa-lill, alltid ensam, behagade inta sitt förmiddagskaffe. Men de små inviterna uppmärksammades allt mera sällan, och efter hvarje liten "tête à tête" kände Lisa en liten känsla af besvikenhet, som hon dock undanträngde. Hon ville vara glad och lycklig — och var det äfven. På "Espen", Helsingfors mest omtlyckta promenad-plats, syntes vid den fashionabla middagstimmen alltid numera de båda systrarna Ahrenberg — Vidman så godt som hörde dit. Elsa Ahrenberg var ännu vackrare och — ännu mörkare än systemen, och Vidmans beundrande blickar, Lisas vanliga tribut, stannade för hvar gång med allt större förtjusning på Elsa, som dock syntes vara ett mycket okänsligt föremål! Lisa-lill utstod ett par dagar af svår melankoli, isynnerhet som Vidman tagit tjänstledighet från "labben", gick ensam ut på Espen, och lät en kväll t. o. m. förleda sig af sin önskan att gå förbi det hus där han bodde långt borta vid Elisabethsgatan.

— Ska ni ha biljetter till Atheneums-maskeraden om en vecka, frågade en dag systrarna Ahrenbergs kusin, artisten, som bodde hos flickornas föräldrar. Jo visst skulle de ha biljetter. Följande dag vid middagsbordet ber Lisa sin kusin ringa upp till Vidman och fråga om han ej ville ha biljett till maskeraden.

— Det får du göra själf, sade kusinen skattande. Och verkligen gick ej Lisa litet röd och förlägen till telefonen för att övertala Vidman att komma, och förespeglade honom det fina programmet. Ja, han skulle komma, och bör fröken Lisa hålla biljett åt honom.

— Hur tänker ni maskera er? hade hon frågat. Det ville Lisa ge ett strålande svar på, och strålande var hon, den lilla "isdrottningen", med sitt varma, klappande lilla flickhjärta. Omsvärmad som hon var, lyckades hon dock efter demaskeringen smyga sig från balsalen ensam ut till tafvelgalleriet, och där såg hon honom, som hon genast känt igen, tillsammans med en liten spanjorska — Elsa, som han hela kvällen "slagit" för. Gömd bakom en pelare, lyssnade Lisa nu till den röst, hvars alla tonfall hon så väl kände. Han, Vidman, var det ju som talade, men det var nu ej Lisa-lill som satt bredvid honom. Det var till Elsa han sade sig kännas oemotståndligt dragen, Elsa, den lugna, milda. Han var det stormande okufliga — ja, sade han med ett lätt skratt, oförnuftet själf. Och eldad af sina egna ord deklamerade han ett par verser, troligen framsprungna från hans eget inre:

Jag kan icke tåla halfhet i lifvet
och minnet uti känslornas värld.
Jag bryr mig ej om hvad som är föreskrifvet,
hvad jag af de vise blir lärd.
De rycka på axeln, de le och bespotta,
me'ns andra med allvar predika om måtta
och sundhet och sans och förnuft.

Nej, oförbehållsamt vill jag mig gifva
och utan beräkning och mått,
och utan att tänka på hvad som kan blifva
och hvad jag i gengäld har fått.
Men bära på händerna, glädjas och lida
med den jag har kär och blott fröjdefullt bida
den stund, då jag får gifva mer.

Den blick Vidman fäste på Elsas bleka ansikte

såg den lilla isdrottningen, och hon grät heta tårar som runno ner på dräktens isdiamanter.

*

Första maj — Helsingfors' karnevalsdag — rann upp strålande vacker och klar. Systrarna Ahrenberg, båda blomsterprydda studentskor, voro ute sedan tidigt på morgonen och vädrade sina hvita mössor. De kommo just från Brunn, där de åhört studentsången och druckit mjöd vid afdelningens bord, och vandrade så till Espen, till trängsel fylld af folk, som kastade vildt omkring sig confetti, serpentiner, ja t. o. m. risgryn och ärter.

I en lång procession åkte glada studenter med sina flammor fram och tillbaka; en del "isvoschikar" hade hvita mössor, och på de stackars hästarna red mängen glad garçon. I en af droskorna åkte Vidman och en af hans kamrater. Då han fick se de båda systrarna, ropade han åt dem ett gladt: "kom med och åk!" — och då Lisa genast vände om och såg ut att ha stor lust för en åktur, stannade han hästen, hoppade ur och presenterade kamraten för Lisa och Elsa, som mera betänksam långsamt följde efter systemen, och så bar det iväg. Den mäst uppslupna glädje rådde hela dagen, all kurtis togs på skämt, konvenansen fick "sitta inne", ty första maj är — första maj.

*

Ett par dagar hade förflutit sedan våren med sin fest gjort sitt intåg i den finska hufvudstaden. Unge Ahrenberg hade några vänner hos sig, däribland Vidman. Flickorna sutto i salen med sina handarbeten. Med en otålig suck reste Lisa sig upp, mumlade något om att hämta en sax, och smög sig så tyst som en möss in i en garderob, som endast en tunn brädvägg skiljde från kusinens rum. Ögonblicket efter smög äfven Elsa dit, stannade häpen i dörren, då hon såg Lisa, men gick så beslutsamt in. Hvarje ord som talades därinne i kusinens rum hördes in i flickornas lilla skrubbe. Först talade de unga männen i alla möjliga ämnen, men så plötsligt fördes samtalet öfver till Vidmans flammor och kusinen frågade:

— Hör du, Vidman, hvilkendera af mina söta små kusiner är det du slår för egentligen?

Ett otydligt mummel var Vidmans svar. Men så skrattade han till, kort och öfvermodigt:

— Den där lilla är då riktigt 'herunter' hon kan då inte det minsta behärska sig.

Och så berättade han om åkturen första maj och de små inviterna på labben — allt behörigen utstofferadt. — Det är egentligen mera stil på den äldre, och så är hon så mycket vackrare. — Det kommo de alla öfverens om, och så pratade man om annat.

Men i skrubben beto ett par små tänder djupt i en liten röd läpp, och en liten knuten näfve höjdes — i all tysthet. Snart sutto de två i det lilla flickrummet.

— Nu måste du vara mycket lugn och förständig, Lisa-lill, sade Elsa, och göra alldeles som jag säger. Först skall du skölja ansiktet med friskt vatten, kamma upp håret litet, och gå sedan och sätt dig i salen och sy. Och kom ihåg, att du inte får gråta! Elsa försvann, Lisa undrade litet hvad det nu skulle bli af, men van att låta systemen råda, gjorde hon som denna sagt, och, då Lisa-Lill kom in i salen, höll Elsa på att duka fram till té. Så gick Elsa-mor till kusinens dörr, knackade på, och bad herrarna vara så goda och komma och dricka en kopp té i salen. Unge Ahrenberg såg litet förvånad ut — faster var ju borta — och snart sutto alla omkring tébordet, muntra och glada. Man talade om vintersäsongen med dess balar och maskerader.

— Apropos maskerader, sade Elsa, så har jag

idag hört berättas en ganska löjlig historia från den sista maskeraden på skridskobanan. Ni känna nog alla lille Pischoff, Anjas bror. Han var själf hjälten eller rättare hjältinnan i äfventyret, och har inte berättat det åt någon annan än åt mig. Illa nog för honom, glömde han att begära tysthetslöfte förrän han redan hade berättat alltsamman och då retades jag med honom och sade att jag med det allra första skulle "basuna ut" det för hela Helsingfors.

— Och det ämnar ni göra? sade Vidman litet oroligt.

— Javisst, sade Elsa lugnt.

— Nåväl, Pischoff, som ju har ungefär samma figur som Anja, lånade hennes kläder, skaffade sig en mörklockig fruntimmersperuk, sminkade sig litet och uppträdde så på maskeraden som den mest förtjusande lilla "hyska". En af stadens mera kända ungherrar "hakade" också genast på, uppuktade henne hela aftonen, följde henne hem i kurslåde med armen om hennes lif och lär visst också i skilsmässans stund ha tryckt en brännande kyss — lyckligtvis midt på munnen — eljes skulle kanske den unga damens gryende mustaschanlag jagat romantiken på flykten. De unga nyförälskade hade kommit öfverens att mötas nästa kväll, hvilket de äfven gjorde regelbundet under öfver en veckas tid, alltid ute, och som det var den mörkaste tiden på året, stucko mustaschanlagen

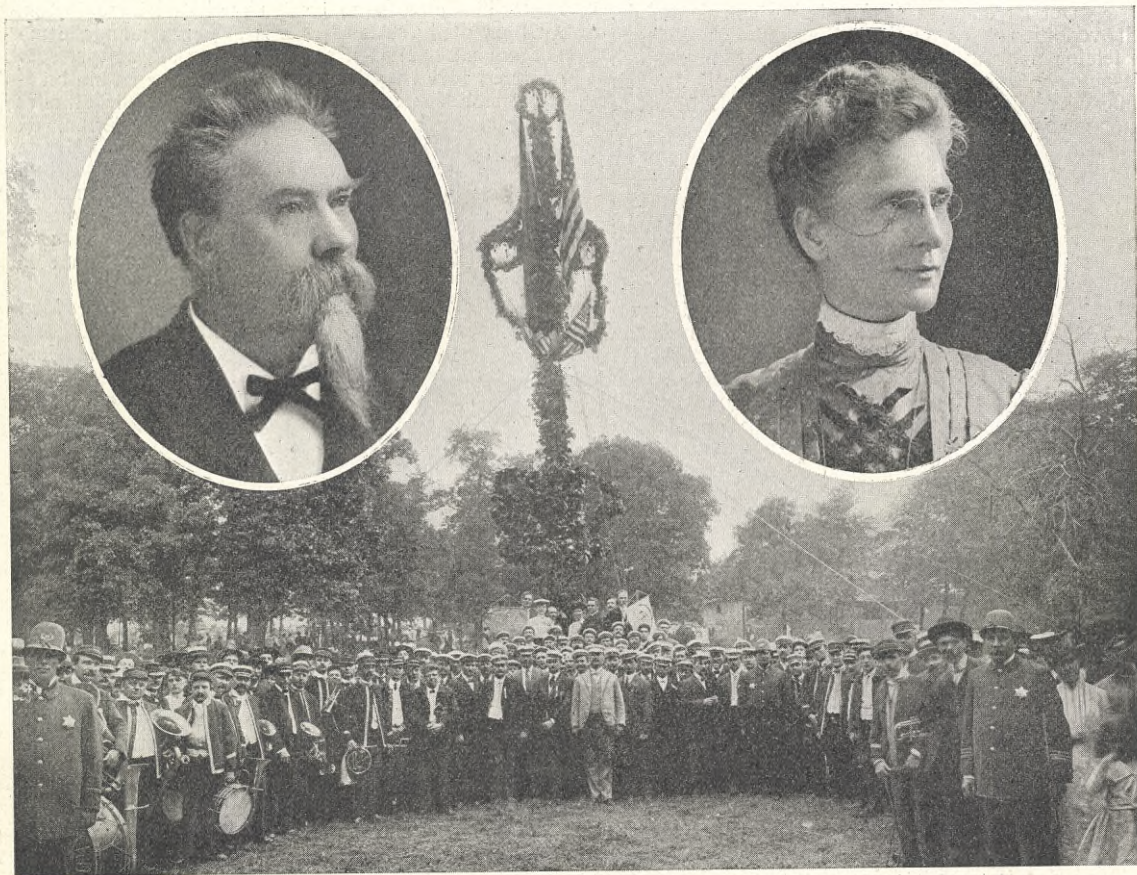
ej den förälskade unge mannen i ögonen. Fjäriln tycktes på allvar vara fången. En kväll då det var ruskväder hade de tu tagit sin tillflykt till Kaisaniemi. Pischoff hade låtit sitt puts gå längre än ämnadt var. Ingen utom de två funnos i rummet — tillfället var lägligt för demaskering. Utan ett ord lyfte Pischoff på den lilla näpna skinnmössan så att peruken följde med, och under det den häpne kurtisören hämtade sig från sin öfverraskning, fann den sköna det rådligast att "afdunsta". Huru den trofaste beundraren upptog det hela kan jag tyvärr ej upplysa om, och hvem han är kunna ni bestämdt gissa. Ett skallande skratt följde på Elsas berättelse, och allas ögon riktades mot Vidman, som ensam ej deltog däri.

— Det är Vidman, Vidman, den oemotståndlige, brast det lös, din mandat skall in i "Fyren", det är då säkert.

Blek men synbart lugn reste sig Vidman, bugade sig hänfullt artigt för Elsa — och så gick han. Stämningen var förstörd för kvällen, och snart togo alla afsked. Lisa-lill var vid ett själsväldigt uppsluppet lynne. Hon skrattade flere gånger högt för sig själf och satte sig att med känsla och öfvertygelse dunka på pianot: Söner af ett folk som blödt — —

Inne i flickornas rum låg Elsa på knä vid sin hvita bädd med ansiktet borradt i kudden och grät.

SVENSK MIDSOMMARFEST I AMERIKA.

Efter fotografi.

SVENSKA NATIONALFÖRBUNDETS OCH SVENSKA SÅNGARFÖRBUNDETS midsommarfest i Elliots Park, Chicago, d. 25 juni besökt af 20,000 svenskar.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stålm—Gbg.

Svenska Nationalförbundet i Chicago, den största svenska föreningen i Förenta Staterna, gifver årligen tvenne stora fester därstädes, och användes behållningen från dessa fester till att underhålla Svenska Nationalförbundets fria arbetsbyrå, som årligen anskaffar platser och arbete åt tusentals nykomlingar och andra därvarande svenskar, både manliga och kvinnliga. Svenska Nationalförbundet utdelar årligen c:a 5,000 kr. till behöfvande svenska familjer och älderstigna, och har två särskilda gånger kraftigt ingripit för friandet af tvenne landsmän, som oskyldigt dömts till fängelsestraff, och äfven lyckats i båda fallen. Porträtten äro af fru Ö. Myhrman, föreståndarinnan för arbetsbyrån samt af herr F. A. Lindstrand, ordförande i Nationalförbundet.

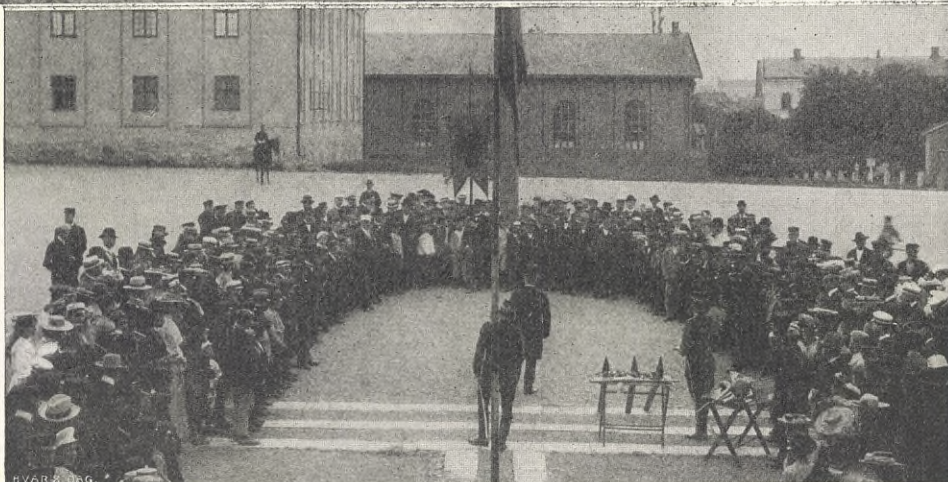
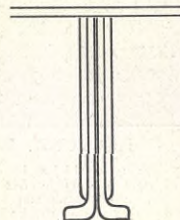
EN SKOLBARNENS SKYTTEFEST.

Foto. Nyström,
Karlstad.

VID MÅLSKJUTNINGEN.

LANDSHÖFDINGEN FÖRRÄTTAR PRISUTDELNING.

I Mariebergsskogen vid Karlstad försiggick nyligen en mera anmärkningsvärd skyttetäflan. För första gången i Sverige ägde nämligen länstäfningsskjutning mellan folkskolebarn rum. De voro omkring 160 från skilda delar af Värmland. Skjutningen skedde med salongsgevär på två olika afstånd, för de yngre på 15 meter och för de äldre på 50 meter. Å den kortare banan sköts mot 10-ringad tafla och å den längre banan

ägte centimeterskjutning rum, med 10 skott i alla serier. Vidare anordnades en grupptäflan med lag om 5 man från de olika skolorna och denna täflan företogs på 15 meters afstånd mot 10-ringad tafla.

Prisutdelningen verkställdes af landshöfding Dyrsen. I spetsen för anordnandet af den ovanliga och bemärkansvärda skyttefesten stodo öfverstelöjtnant Tisell och löjtnant Geijer.

VÄSTRA SVERIGES SKOGSVÅRDSFÖRBUND

Foto. Anders Lidköping.

HADDE NYLIGEN ÅRSMÖTE Å HOTELL KINEKULLE.

Kliché: Kem. A. D. Bengt Skjerveparre Stålm.—Gop

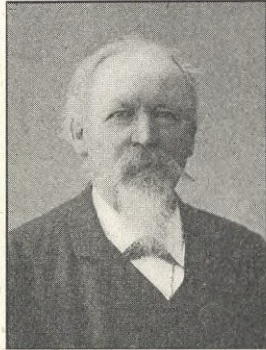

:: VECKANS ::

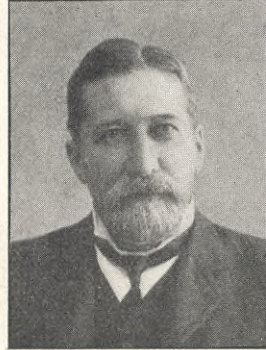
C. W. G. NYLANDER.

Regementsläkaren dr. Claës Wilhelm Gabriel Nylander i Engelholm fyllde den 26 juli 70 år. Stud. 54. fl. dr. 59, med. lic. 69, doc. 59, 2:dre bat.-läkare 70, 1:ste bat.-läk. 83, reg.läk. 86, fördeln.-läk. 98, afsked s. å. Ordf. i hälsovårdsn. 75—80, stadsfullm. 74, v. ordf. 86, ordf. s. 1900, led. i Christianstads läns landst. sedan 94, m. m.

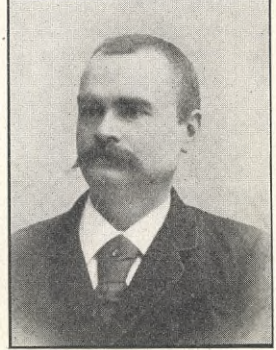
C. G. HOLMGREN.

Ritmästaren vid Uppsala Univ. Carl Gustaf Holmgren fyllde den 18 juli 70 år. Studerade vid Köpenhamns konstakad. 57—60, vid Fria Konsternas akad. i Stockholm 61—66, samt i München och Dresden 70—71. Teckningslär. vid h. allm. lärov. i Halmstad 67, v. Upps. h. allm. lär. 74, inneh. sedan 77 nuv. befattn.

P. H. HEDENBLAD.

60 år fyllde den 29 juli byrådirektören Pehr Henrik Hedenblad i Stockholm. Stud.-ex. 63, aflade kameralex., i statens tjänst 64, byrådir. och led. i väg- och vattenbyggnadsstyrelsen 87, stadsfullmäktig, led. af drätselnämnden m. m.

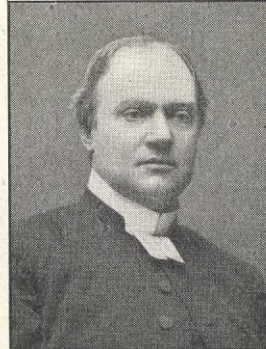
J. E. LINDAHL.

Marinintendenten af 1:a graden Jacob Emil Lindahl i Karlskrona fyllde den 20 juli 50 år. Stud. ex. 75, e. v. kammarskrifvare vid flottan 76, ordförande 85, revisor 98, marinintendent af 1:a graden 1904.

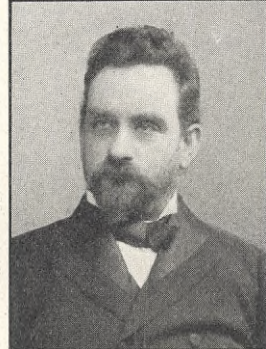
W. R. V. STRÖM.

Doktor Walter Robert Valentin Stöm i Eslöf fyllde den 26 juli 70 år. Stud.-ex. 55, med. dr. 68. Distriktläkare i Eslöf 66—83, järnvägläkare 65—04, verkställande direktör för Eslöfs sparbank 67—74, ordf. i läkarsällskapet i Lund 92—93. Framstående kommunalman inom Eslöfs köping.

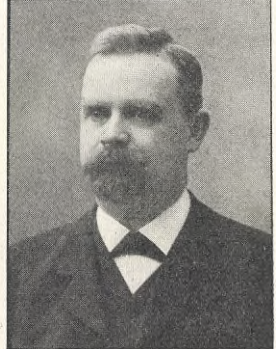
P. A. HAMMARSTRÖM.

Kyrkoherden Per August Hammarström fyllde den 25 juli 60 år. Född i Jemshög, stud.-ex. 63, fl. dr. 71, doc. 74, v. teol. lektor 79—82, prästvigd 83, kyrkoherde i Qvarsebo sedan 90.

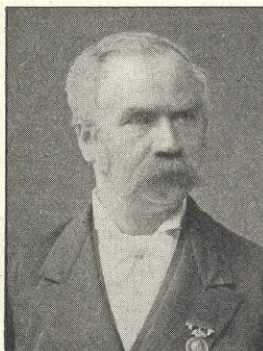
K. J. WARBURG.

Till led. af Riksdagens A. K. för Stockholm har valts professor Karl Johan Warburg. Helseidsporträtt och biografi återfinnes i ärg. II: 12.

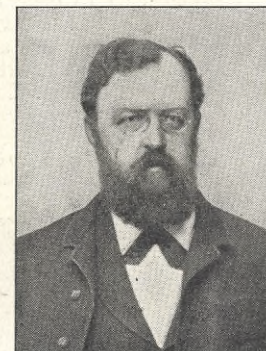
C. HÖGLUND.

50 år fyllde den 18 juli innehafvaren af firman Carl Schütz jr i Stockholm, grosshandlaren Carl Höglund. Har i hög grad verkat för English Society i Stockholm.

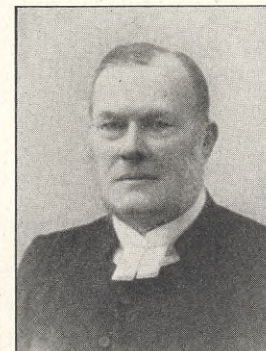
M. HANSEN. †

Den 22 juli afled i Stockholm f. hoffotografen Mathias Hansen, f. 23. Utänmdes öf till hoffotograf i Stockholm. Innehafvare af medaljen Litteris et Artibus.

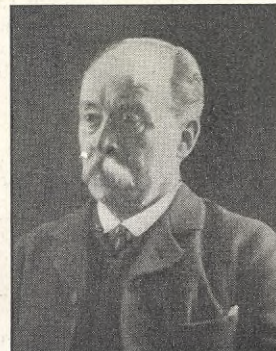
C. H. GLIMSTEDT. †

F. d. telegrafkommissarien Carl Hugo Glimstedt afled i Kristianstad den 24 juli. F. 34 i Laholm, prelininärex. 52, telegrafassistent i Ystad 57, telegrafkommissarie i Göteborg 86, rådmän i Engelholm 04.

O. HOLMQUIST. †

Kyrkoherden Olof Holmquist afled 1 juli. F. 36, stud.-ex. 57, prästvigd 64, lärare vid Prins Gustafs folkskola i Uppsala s. å., komm. 66, predikant vid arbetsnärningen och lasarettet i Gäfve 73—76, kyrkoherde i Viksta 75, i Forsa 93. Ordf. i Hudiksvall—Forsa hushållsgille 1900.

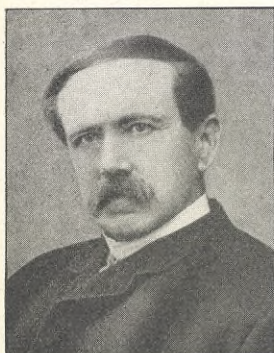

H. P. A. FALKMAN. †

Den 24 juli afled i Djursholm vid Stockholm grosshandlaren Henrik Peter Amatus Falkman, 67 år gammal. F. vistades till 85 på Java bl. a. som österrikisk konsul i Surabaya. Var sedan 9 år direktör i Krooks petroleum- och oljeaktiebolag i Stockholm och en af bolagets stiftare.

PORTRÄTTGALLERI

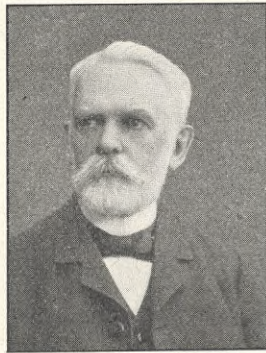
C. H. V. T. EBERSTEIN. †

Regementsauditören, v. häradshöfding Christian Harald Viktor Teofil Eberstein afled å Djursholm den 22 juli. Född 33 i Viselofta, stud.-ex. 52, auditör vid Bohusläns regemente 63, afsked 76. Vice häradshöfding 63.

I. A. ÖRTENDAHL. †

F. d. trafikdirektören, major Ivan Albin Örtendahl afled den 21 juli i Stockholm. F. 38, stud.-ex. 56, officersex. 58, ex. vid K. h. art.-lärov. 63, kapten i armén 68, stationsinspektör vid statens järnvägar 67, trafikdirektörsassistent 96, trafikdirektör 84, afsked 98.

P. G. HAVERMAN. †

Den 17 juli afled i Stockholm kamrerären vid Stockholm-Rimbo järnväg Pär Gustaf Haverman, född 45. Ex. från tekn. elem.-skolan i Borås 61, landtm.-ex. 64, ex. från Ultuna landtbr.-inst. 69, ex. fr. tekn. inst. 71. Vid U. G. J. nivellör 72, vid O. F. V. J. ing. 73, st.-insp. 76. Vid S. R. J. st.-insp. 85, nuv. bef. sedan 89.

C. T. NILSSON. †

Nyligen afled i Odensvi vid Köping bokhandl. Carl Theodor Nilsson, f. 59. N. var känd som föreståndare för Klemmings Antikvariat i Stockholm. Utgaf utmärkta kataloger, till stor tjänst för forskare.

Foto. Florman, Stockholm.

C. LUNDEBERG.

Kitone: Bengt Skjerveparve

Då tidningen prässläggas är ännu intet bekant om den nya ministärens sammansättning. Endast det är känt att uppdraget att bilda densamma öfverlämnats åt bruksägaren *Christian Lundeberg*, Första Kammarrens v. talman, och är det antagandet allmänt, att generaldirektören greve *Fredrik C:son Wachtmeister*

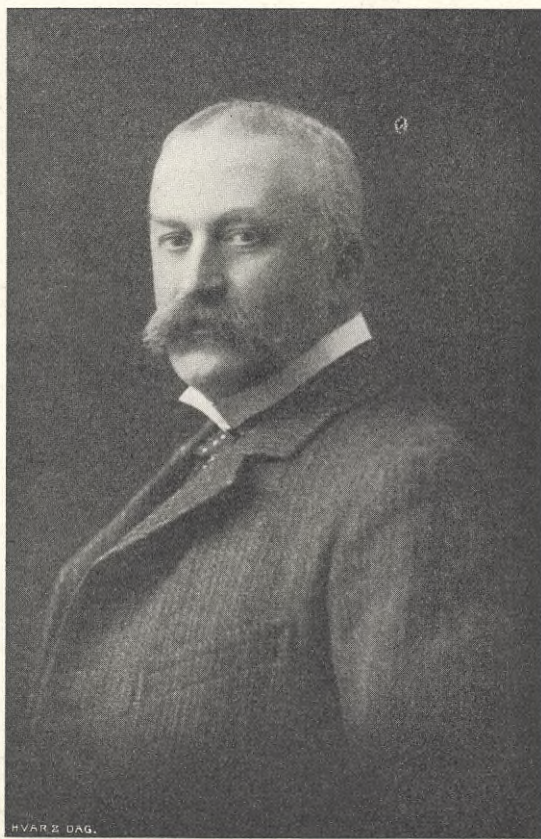

Foto. Flodin, Stockholm.

F. C:SON WACHTMEISTER.

Kitoh: Bengt Skjerveparve

kommer att öfvertaga ledningen af utrikesdepartementet. Hvilka namn som vidare torde nämnas när regeringens sammansättning är känd, så skola vederbörande porträtt finnas i H. 8 D:s olika årgångar. — De ofvannämnda återfinnas i respektive årg. III: 43 och VI: 20.

ETT ÄLDRIGT TEMPEL.

Foto. HVAR 8 DAG.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

BROMMA KYRKA som nu skall restaureras.

Bromma kyrka, som torde vara en af de första kyrkorna i Mälardalen, är en s. k. rundkyrka, uppförd af otuktad gråsten med tre alnars tjocka murar. Den äldsta delen, den s. k. rotundan, lär vara byggd på 1100-talet. Denna del utgjordes från början af två våningar, af hvilka den nedersta användes till kyrksal, medan den öfre, som var försedd med gluggar i väggarna, torde hafva tjänat till både bostad och fästning. Överst var rotundan försedd med platt tak, omgifvet med bröstvärn, bakom hvilket man äfven kunde skjuta på hedningarna.

I mån som ökad utrymme kräfdes, blef kyrkan tillbyggd. Först tillkom åt väster en fyrkantig del på 1300-talet, nästan lika

stor som den ursprungliga och lika bastant hopkommen. År 1727 lät baron Stierncrona uppföra det nuvarande koret öfver sin ätts familjegrav. Denna del har nu formligen öfverlåtits på församlingen. — Utanför sakristian på norra sidan af kyrkan lät arkiatern m. m. Urban Hjerne på sin tid uppföra ett grafkor för sig och sin ätt. Detta underhålles fortfarande af Hjerneska ätten och står icke i någon öppen förbindelse med kyrkan.

J. Gudelius.

H. 8 DAG. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

INTERIÖR AF BROMMA KYRKA.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.